

หัวข้อวิทยานิพนธ์	มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการตายโดยสงบด้วยการ ปฏิเสธการรักษาในกรณีผู้ป่วยไม่รู้สีกตัวอันเนื่องจาก อุบัติเหตุ
คำสำคัญ	การตายโดยสงบ / การปฏิเสธการรักษา
ชื่อนักศึกษา	ร้อยตำรวจโท ศักรินทร์ ศิริมานะ
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์ สุพล อิงประสาร
ระดับการศึกษา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
คณะ	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
พ.ศ.	2554

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษามาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการตายโดยสงบด้วยการปฏิเสธการรักษา โดยศึกษาตั้งแต่แนวคิด ทฤษฎี ประวัติ ความเป็นมา และความสำคัญของการตายโดยสงบด้วยการปฏิเสธการรักษา ตลอดจนกฎหมายต่างประเทศที่เกี่ยวกับการตายโดยสงบด้วยการปฏิเสธการรักษา ทั้งนี้เพราะเมื่อ พ.ศ.2550 ประเทศไทยได้มีการออกกฎหมายเกี่ยวกับการตายโดยสงบด้วยการปฏิเสธรักษามาบังคับใช้ โดยบัญญัติไว้ในมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.2550

จากการศึกษาพบว่าเจตนารมณ์ของมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2550 คือ เพื่อคุ้มครองสิทธิของบุคคลและคงไว้ซึ่งคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ การปฏิเสธการรักษาพยาบาลโดยการทำหนังสือแสดงเจตนาไว้ล่วงหน้าเป็นเพียงเพื่อแสดงสิทธิในฐานะเจ้าของชีวิตเพื่อแจ้งแก่ญาติในช่วงสุดท้ายของชีวิตที่ไร้สติสัมปชัญญะว่าไม่ประสงค์จะรับบริการทางการแพทย์ ซึ่งไม่ใช่กรณีการอนุญาตให้ผู้อื่นมาทำลายชีวิต เป็นการให้สิทธิประชาชน 2 ประการคือ สิทธิที่จะแสดงความจำนงเกี่ยวกับวิธีการรักษาพยาบาลและสิทธิที่จะปฏิเสธการรับการรักษาพยาบาล โดยมีเจตนารมณ์เพื่อคุ้มครองสิทธิของบุคคล และคงไว้ซึ่งคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เปิดโอกาสให้ทุกคนมีสิทธิที่จะเลือกที่จะจากไปโดยวิถีธรรมชาติ ไม่ถูกแทรกแซงการตายเกินกว่าจำเป็น อันนำมาซึ่งความทุกข์ทรมาน และภาระค่าใช้จ่าย โดยกำหนดให้ผู้ป่วยแสดงเจตนาไว้ล่วงหน้าว่าไม่ประสงค์จะรับบริการสาธารณสุขที่เป็นไปเพียงเพื่อยืดการตายในวาระสุดท้ายของชีวิตตน หรือเพื่อยุติการทรมานจากการเจ็บป่วยนั้น จากกรณีดังกล่าวมีปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการตายโดยสงบที่กล่าวมานี้ไม่สามารถที่จะใช้บังคับได้ ถ้าผู้ป่วยที่ไม่รู้สีกตัวไม่ได้มีการแสดงเจตนาไว้ล่วงหน้าว่าไม่ประสงค์จะรับบริการสาธารณสุขที่เป็นไปเพียงเพื่อยืดการตายใน

วาระสุดท้ายของชีวิต หรือเพื่อยุติกรรมานจากการเจ็บป่วย (การปฏิเสธการรักษา) กฎหมายเกี่ยวกับการตายโดยสงบด้วยการปฏิเสธรักษาก็จะไม่สามารถนำมาบังคับใช้ได้ แพทย์ผู้ทำการรักษาจึงต้องใช้เครื่องมือเพื่อยื้อชีวิตต่อไป ทั้งๆที่ผู้ป่วยไม่มีทางจะรักษาให้หายได้แล้ว รอเพียงวันตายเท่านั้น โดยวิทยานิพนธ์เล่มนี้จะกล่าวถึงเฉพาะกรณีผู้ป่วยที่ไม่รู้สึกตัวอันเนื่องจากอุบัติเหตุ อุบัติเหตุ มีความหมายว่า เหตุการณ์ที่ไม่สามารถคาดหมายได้ ซึ่งผู้ป่วยที่ไม่รู้สึกตัวอันเนื่องจากอุบัติเหตุ นั้น มีอยู่เป็นจำนวนไม่น้อย

ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงเห็นว่าให้มีการแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.2550 และกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการตามหนังสือแสดงเจตนาไม่ประสงค์จะรับบริการสาธารณสุขที่เป็นไปเพียงเพื่อยืดการตายในวาระสุดท้ายของชีวิต หรือ เพื่อยุติกรรมานจากการเจ็บป่วย พ.ศ.2553 ในส่วนที่บกพร่องอยู่ เพื่อให้กฎหมายดังกล่าวสามารถนำมาบังคับใช้ในกรณีผู้ป่วยที่ไม่รู้สึกตัวอันเนื่องจากอุบัติเหตุได้ โดยเพิ่มเติมวรรคใน มาตรา 12 ให้ สามี ภริยา หรือ ญาติของผู้ป่วย หรือ บุคคลอื่นใดเพื่อประโยชน์ของผู้ป่วย สามารถยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อให้ตั้งตนเองเป็นผู้แทนในการแสดงเจตนาในการปฏิเสธการรักษาแทนผู้ป่วยที่ไม่รู้สึกตัวอันเนื่องจากอุบัติเหตุได้

SPU CHONBURI